

Fødevareministeriet

Sendt via mail til fvm@fvm.dk og sisbl@fvm.dk

Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Udkast til

Bekendtgørelse om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink

Indledende bemærkninger

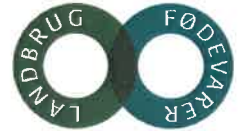
Landbrug & Fødevarer har siden indgåelsen af den politiske aftale den 25. januar 2021 afventet det udsendte Udkast til Bekendtgørelse om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink (herefter "nedlukningsbekendtgørelsen").

Vi har forståelse for, at det er udfordrende at gennemtænke og gennemanalysere forudsætningerne for reguleringen af erstatningsudmålingerne. Der er imidlertid forløbet knap 1 år siden den dramatiske samfundsmæssige beslutning om at nedlukke et helt erhverv uden varsel og uden tydeligt juridisk fundament. I mellemtiden har såvel avlere som følgevirksomheder ikke kendt egen retsstilling i hverken juridisk eller økonomisk henseende, og det finder vi retssikkerhedsmæssigt beklageligt.

Særligt beklageligt er det, når der i nedlukningsbekendtgørelsen fortsat sondres mellem fuldstændig erstatning og kompensation, selvom det fremgår af den politiske aftale, at *"aftalepartierne er enige om, at der ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgeerhverv uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation"*, jf. aftalens side 3. Udgangspunktet for nedlukningsbekendtgørelsen skal følgelig være ekspropriation.

Der henvises også i udkastet flere steder til de gældende principper for opgørelse af ekspropriationserstatning, jf. eksempelvis § 3, stk. 2. Efter vores opfattelse er det rigtigt at tage udgangspunkt i velkendt ekspropriationspraksis for ikke at sinke processen. Der er ligeledes afgørende, at de enkelte kommissioner kan skønne konkret i sagerne, så fuldstændig erstatning udmåles under behørig hensyntagen til forholdene i den pågældende minkfarm eller følgevirksomhed.

Når det er sagt, så adskiller sagskomplekset sig fra gængse ekspropriationssager dels grundet nedlukningen, dels grundet de specifikke kommissioner, der nedsættes med henblik på behandling af kun disse sager. I Landbrug & Fødevarer er vi derfor også optaget af, at hjemlerne ikke giver anledning til unødigt fortolkningstvivel samt, at de understøtter velstrukturerede arbejdsgange og effektive processer med det videre formål at undgå forskel i de enkelte kommissioners faglige arbejde, tidsforbrug og håndtering i øvrigt.

Vi anbefaler konkret, at de grundlæggende ekspropriationsretlige principper behandles overordnet i en vejledning til brug for erstatningsudmåling for minkavlernes samt, at denne ikke-bindende juridiske og økonomiske vejledning for minkavlernes på forhånd afstemmes med eksperter med omfattende taksationserfaring. Herudover bør der foreligge en vejledning til brug for kommissionernes arbejde, idet alle medlemmerne har særlig og relevant ekspertise, men ikke i alle tilfælde konkret erfaring som kommissionsmedlem.

Overordnede økonomiske bemærkninger

Landbrug & Fødevarers økonomiske eksperter hos SEGES har arbejdet intenst med det beregningstekniske grundlag i nedlukningsbekendtgørelsen. Vi bemærker overordnet, at der er opbakning til de komplekse metoder, men at der fortsat er et arbejde med at omsætte regnearkene til lettere algoritmer at tage udgangspunkt i.

Konkret foreslås det, at minkfarme med accessorisk virksomhed i form af salg af avlsdyr eller i form af pelsning for andre minkfarme kan og bør have mulighed for at få tilkendt standardiserede beløb for deres mistede indtjening fra disse aktiviteter, hvilket med fordel kan medtages direkte i bekendtgørelsen. SEGES har regnet på mulige takster og stiller gerne materialet til rådighed.

Endelig nævner vi, at det forventes, at der opretholdes hjemmel til kr. 80.000 i uspecificerede "lukkeomkostninger" for minkavlere, som angivet i den politiske aftales pkt. 5 og gengivet i § 8, stk. 1 i udkast af 2. juni 2021 til bekendtgørelse om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og kompensation som følge af aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink som følge af COVID 19 og om visse dele af erstatningen og kompensationen. For følgeerhvervet forventes "lukkeomkostninger" at blive inkluderet i opgørelsen af fuldstændig erstatning.

Specifikke bemærkninger

Ad. kapitel 1

I § 1 opfordrer vi til, at termen "kompensation" udgår, så der ikke er tvivl om, at der gennemføres en ekspropriationserstatningsudmåling. Herudover kan formuleringen "konkrete tiltag" give anledning til fortolkningstvivl, og da det af bestemmelsen fremgår, at der skal være "disponeret...med henblik på opstart af egenproduktion...", opfordrer vi til at slette ordene "konkrete tiltag".

Vi henviser i øvrigt til høringssvarene fra hhv. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. og Det Danske Minkerhverv i relation til definitionerne i § 2, idet vi dog vedrørende følgevirkomhederne bemærker, dels, at omsætningsgrænsen på 50 % i § 2,2, nr. d. fortsat er uforståelig høj, dels at der skal indsættes en eksplicit hjemmel til at medtage leverandører af foder eller ingredienser til foder til danske fodercentraler som led i følgeerhverv.

Ad. kapitel 2

Vi tilslutter os bemærkningen fra Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. om, at der i § 3 skal stå "mink" og ikke "minkskind".

Vi vil gerne kvittere for, at der anvendes en diskonteringsfaktor på 5,14, i § 4 men denne skal også bruges i § 8, stk. 1. Som påpeget i vores tidligere høringssvar, vil vi gentage, at tilbagediskonteringsperioden skal være til udbetalingstidspunktet, idet vi også på dette område tilslutter os bemærkningerne fra Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a.

§ 4 indeholder på den ene side en række meget præcise lofter eller beløb og på den anden side, overlades en række skøn til kommissionerne, som efter vores opfattelse bør defineres nærmere i vejledende materiale.

I forhold til de præcise satser, er det ikke begrundet, hvorfor der indsættes en max grænse på kr. 349, 3875 for skindprisen i **§ 4, stk. 3 og stk. 4** in fine, idet bestemmelserne netop lægger op til dokumentation for at fravige taksten på kr. 332, 75 pr. skind. Med indsættelse af et loft på erstatningen – trods dokumentation – har man på forhånd afgrænset minkavlere i at opnå fuldstændig erstatning, og det falder uden for den korrekte ekspropriationsretlige opgørelse og dermed praksis. Vi opfordrer til, at denne grænse fjernes.

I **§ 4, stk. 5** er det vigtigt, at der med udtrykket "nedslagting" ikke blot henvises til de mink, der slås ned, idet bestemmelsen også bør omfatte mink, der er slået ned, er pølset el.lign., idet de skind også skal indgå i det estimerede årligt producerede skind. Vi anbefaler at omformulere bestemmelsen, der ellers kan give anledning til utilsigtede lave opgørelser trods de faktiske og kumulative produktionstal.

Der er i **§ 5, stk. 2** hjemmel til, at kommissionerne udarbejder egentlige standardværdier for anlæggenes restlevetid eller foretager konkrete skøn. Landbrug & Fødevarer finder det vigtigt, at der tages udgangspunkt i den egentlige brugslevetid – dvs. konkrete skøn – og ikke blot den regnskabsmæssige nedskrivning eller standarder. Det foreslås, at der med bistand fra erhvervet eller SEGES allerede på nuværende tidspunkt udarbejdes oplæg til brede intervaller, idet der ikke ses grund til, at kommissionerne ved deres konstituering skal starte hermed.

Bestemmelsen om, at erstatning for ikke udnyttede bur- og staldkapacitet, angives til 33% af værdien af den udmålte erstatning for tabt indtægt, se nedlukningsbekendtgørelsens **§ 6, stk. 1**, er uforståelig. SEGES' økonomer beregner det til mere end det dobbelte, og vi opfordrer derfor til at gennemgå og uddybe procentsatsen, der muligvis blot er tale om en fejlangivelse. Bortset fra det, så er her et tilfælde, hvor det er muligt at vurdere erstatningen ud fra farmindeks og omkostningsniveau på den specifikke ejendom, og vi opfordrer derfor til, at der gives mulighed for at anvende en konkret opgørelse som et alternativ.

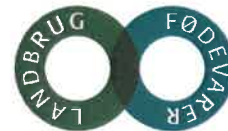
Landbrug & Fødevarer er uforstående overfor at ikke udnyttede bur- og staldkapacitet alene opgøres på grundlag af 95 pct. af den tilgængelige bur- og staldkapacitet i virksomheden. Vil ministeriet redegøre for, hvorfor kapaciteten ikke opgøres på grundlag af 100 pct. af den tilgængelige kapacitet i **§ 6, stk. 2**.

Det må have formodningen imod sig, at der umiddelbart kan omstilles til anden virksomhed, se **§ 8, stk. 1**, og det foreslås derfor, at bestemmelsen skærpes eller præciseres, så det fremgår tydeligere. I **stk. 2** er det ikke defineret, hvordan hovedaktiviteten opgøres, men det må lægges til grund, at der derfor er en vis fleksibilitet i skønnet. Der henvises i øvrigt til de indledende økonomiske bemærkninger på side 2 i høringssvaret vedrørende accessorisk virksomhed.

Ad. kapitel 3

§ 9, stk. 1 bør i overskriften efter vores opfattelse rettes fra "minkskind" til "mink", ligesom også disse virksomheder bør have mulighed for at anvende den skematiske model som grundlag for opgørelsen.

Det anslås, at der er en relativ stor gruppe af minkfarme, flere hundrede, der har haft en blandet produktion enten i form af deltidslandmænd eller ved at have anden husdyr- eller plantebedrift udover minkfarmen. Disse avlere skal efter vores opfattelse have fuldstændig samme fleksibilitet i forbindelse med valget af opgørelsesmetode efter den skematiske model eller de

ekspropriationsretlige principper som øvrige avlere eller andre, der ikke havde produktion inden 1. januar 2020. Der ønskes sikkerhed herfor i reguleringen, ligesom der ønskes sikkerhed for, at metoderne kan anvendes sideordnet i samme virksomhed på forskellige accessoriske virksomhedsaktiviteter.

Ad. kapitel 4

Det er en forudsætning for tilkendelse af erstatning for afledet virksomhed, at der indsendes en redegørelse om, at der ikke på rimelig måde kan omstilles eller videreføres til anden selvstændig virksomhed, jf. § 10, stk. 1 og stk. 2. Den nævnte redegørelse må være udtryk for den bedste vurdering foretaget af den enkelte virksomhed, og der ikke kan kræves en række detaljerede oplysninger, som i sig selv vil være uforholdsmæssigt ressourcekrævende at vurdere. Det må have formodningen for sig, at avleren selv kan vurdere sine muligheder henset til øvrig virksomhed og personlige forhold, der skal tages med i betragtning.

Ad. kapitel 5

Følgevirksomhederne har været fuldstændig afhængige af minkproduktionen, og det fastholdes, at der både juridisk forstand og i praksis er tale om ekspropriation af det erhverv også. Derfor bør det fremgå af §§ 11-13, at de minkafhængige følgeerhverv er berettiget til fuldstændig erstatning jf. også den politiske aftale af den 25 januar 2021. Vi er derfor uforstående overfor overskriften til kapitlet samt den konsekvente brug af ordet "kompensation" i §§ 11-13.

Også for § 12 og § 13's vedkommende må det være den enkelte virksomhed, som er nærmest til – med afsæt i egen strategi – at vurdere mulighederne for evt. omstilling til anden aktivitet. Det samme gælder indtjeningspotentialet ved en evt. ny aktivitet og omstillingsomkostningerne. Bestemmelserne kan vise sig vanskelige i praksis, og det skal i vurderingen indgå, at virksomheden næppe enkelt og på kort sigt kan omstille sin virksomhed, hvis overhovedet.

Vi frygter en række konkrete sager, der forudsætter tunge revisorattester og vil på den baggrund appellere til, at der anlægges en pragmatisk fortolkning af disse bestemmelser, der ikke skal omfattes af revisionspåtegning efter § 16.

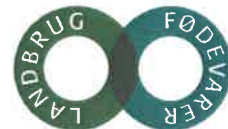
Ad. kapitel 6

Med hensyn til miljøgodkendelser og dokumentation herfor, bør det fremgå direkte i nedlukningsbekendtgørelsen, at kravet kan opfyldes ved en tro- og loveerklæring.

Ad. Kapitel 7

§ 16, stk. 1 indeholder et krav om revisorpåtegning på udfyldte oplysningsskemaer. Efter vores vurdering kan de lokale økonomikonsulenter med fordel også anvendes som faglig ekspert for oplysningernes rigtighed, og vi opfordrer til, at reguleringen tilpasses i overensstemmelse hermed også for at sikre, at der er et større udbud og dermed mindre pres på udvalgte revisionshuse.

Vi bakker op om § 17 og muligheden for at ansøge om en fotoregistrering på forhånd. Det kan sammenlignes med en isoleret bevisoptagelse forud for domstolsprøvelse og nærmere inspiration kan hentes i praksis herom. Dog skal det afklares, om den bemyndigede sagkyndig erklæring kan udfordres, hvis ansøgeren ikke er enig i opgørelsen. Retssikkerhedsmæssigt er der forskel på en erklæring fra en enkelt sagkyndig og et kollegium ved taksation.

Ad. Kapitel 8

Der er fundet en rimelig balance imellem ansøger og myndigheder i §§ 18 og 19, men der savnes fortsat en tidsfrist eller en opfordring til, at myndighederne planlægger arbejdet i samarbejde med ansøgeren og gennemfører indsatsen koordineret og effektivt til mindst mulig gene for øvrig virksomhed, beboere, naboer mv.

Ad. Kapitel 9

Efter vores opfattelse er § 20 principiel grundet den lange mellempriode, hvor der uforvarende for de erstatningsberettigede har været en række faste omkostninger, som har tæret på likviditeten. Det er derfor afgørende, at der tages højde for de konkrete omkostninger og ikke standardiserede takster. Det er et godt udgangspunkt at have et bilag med ikke udtømmende eksempler på omkostningsposter til passiv bevarelse. Endnu mere afgørende er det, at der sikres en effektiv udbetaling uden ugrundet ophold. Vi tilslutter os Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. og Det danske minkerhvervs bemærkninger til bilagsmaterialet herom.

Ad. Kapitel 10

Den manglende forrentning er uhørt, uanset den aktuelle diskonto. Vi opfordrer til, at der findes en løsning, så der skabes hjemmel til lovlig forrentning af den fuldstændige erstatning.

Vi vil gerne kvittere for § 23 om manglende mulighed for modregning efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Vi står til rådighed til hver en tid, så det sikres, at denne bekendtgørelse kan træde i kraft senest i december 2021. Hastighed er et parameter, og vi vil gerne kvittere for alle bestræbelserne med henblik på at sikre en hurtig proces nu – uden herved at slække på kravene til det juridiske forarbejde og regulering og de økonomiske beregninger.

Med venlig hilsen

Charlotte Bigum Lynæs
Chefjurist

